

[Niels Eriksen.]

til at gribe ind. Når jeg gik på forlig dengang, var det udelukkende, fordi jeg håbede, at vi fortsat kunne have bred tilslutning til vor jordlovgivning. Den højtærede landbrugsminister må vel indrømme, at mit parti hidtil har haft tilslutning i de kredse, som dette spørgsmål interesserer; og det, jeg har sagt om hele vor landbolovgivning og om dens fremtid, er ting, som har den stærkeste tilslutning i landbobefolkningen. Derfor er der ikke noget med, at jeg har ændret synspunkter.

Den højtærede landbrugsminister siger, der er rige muligheder for sammenlægning. Ja, det ved jeg da meget vel, men det er jo sammenlægninger, som holder sig inden for en grænse, som jeg ikke er sikker på det er rigtigt at fastholde; jeg er tværtimod sikker på, at grænsen skal forhøjes stærkt. Den højtærede landbrugsminister ved jo lige så godt som jeg, at der kan ligge to ejendomme, der har forskellig størrelse, og som ikke er egnede til at drives hver for sig, men hvis de blev lagt sammen, ville de udgøre en god driftsenhed, fordi den blev noget større. Hvorfor skal man ikke give mulighed for, at det kan lade sig gøre? Jeg synes, det er helt forkert, at man ikke vil gå ind på denne tankegang.

Den højtærede landbrugsminister spurgte mig, om jeg deler direktør Hoffmeyers synspunkter i et og alt. Jeg deler i høj grad direktør Hoffmeyers synspunkter på det økonomiske område. Hvis den højtærede landbrugsminister havde hørt rigtig efter, ville han have hørt, at jeg citerede udelukkende ud fra en økonomisk vurdering, og dér kan jeg i et og alt slutte mig til de synspunkter, som direktør Hoffmeyer har. Den højtærede landbrugsminister citerer, at direktør Hoffmeyer siger, at landbruget kan undværes. Det, jeg kæmper for, er, at landbruget skal have en mulighed for at finde frem til sådanne driftsformer, at det virkelig kan blive en god faktor i dansk erhvervsliv. Men hvis landbrugsministeren får mulighed for stadig at forhindre det, ja, så fratager man landbruget muligheden for at klare sig fremover.

Jeg tror, jeg fik stillet det direkte spørgsmål: hvordan med indvunden jord o. s. v.? Dertil vil jeg gerne sige, at jeg tror, jeg sagde i min første tale: bortset fra nyind-

vunden jord, og dermed mener jeg den jord, som den højtærede landbrugsminister har omtalt, jord i Sønderjylland og måske jord også noget nordpå. Det, der for mig i dette spørgsmål er det afgørende, er det principielle, om man virkelig vil prøve at ændre linjen i vor landbrugslovgivning.

Til sidst må jeg gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Axel Sørensen, som sagde noget om, at vi ville søge at fratage den lille mand jord. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at jeg i min tale sagde — det er hele min indstilling, det er hele vor indstilling — at intet brug her i Danmark skal tvangsnedlægges. Man skal bare give fri muligheder for den enkelte til selv at finde frem til den brugsstørrelse, som han mener må være den bedst egnede.

Juul Madsen: Det er jo temmelig nødvendigt, at vi fatter os i korthed, men jeg er nødt til at sige til den højtærede landbrugsminister, at mit parti naturligvis udmærket kan se, at der er visse problemer i Sønderjylland og visse problemer af anden karakter, og sådanne spørgsmål vil mit parti naturligvis altid gerne være med til at løse. Men det drejer sig — det ved den højtærede landbrugsminister udmærket — det drejer sig om, at jeg drager til felts mod en lovgivning, som er forældet, som er utidssvarende, som er et instrument, der i virkeligheden ikke længere kan bruges på en sådan måde, at det tjener det samlede landbrugs tarv på den bedste måde. Og når man drager til felts mod en lovgivning, må man søge at få den ophævet og sætte de regler i stedet, som er nødvendige også med hensyn til Sønderjylland.

Så spørger den højtærede landbrugsminister, hvorfor jeg siger, at udstykningen er en fejlinvestering. Det siger jeg, fordi min egen måske ringe forstand, men også andres, hvis kundskab i hvert tilfælde også det høje ting sætter pris på, jo for længst har registreret en udvikling, der siger, at en fortsat udstykning er en fejlinvestering. Vi kan bare tage radioens nye grundbog og andre publikationer; tonen kan være forskellig, synspunkterne kan være forskellige, men alle er enige om, at problemet bliver at bemande landbrugsejendommene om 10-20 år; problemet bliver at